

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **K. E.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 1. 2015, č. j. MV-1630-3/OAM-2015, o nesouhlasu soudu s postoupením věci podle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 A 48/2015,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 4 A 48/2015 je **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 9. 2. 2015 u Krajského soudu v Brně se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného uvedeného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno usnesení Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 24. 11. 2014, č. j. CPR-16257-15/ČJ-2014-930310-V214. Tímto usnesením bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí ve věci zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění ve smyslu § 122 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že místně příslušným soudem k projednání a rozhodnutí věci je podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), Městský soud v Praze. V prvním stupni správního řízení totiž rozhodovala Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, a území města Prahy spadá do obvodu tohoto soudu. Proto usnesením ze dne 25. 5. 2015, č. j. 32 A 21/2015 - 20, jež nabylo právní moci 1. 6.

2015, vyslovil, že věc se postupuje Městskému soudu v Praze (§ 7 odst. 5, věta první, s. ř. s.).

[3] Městský soud v Praze s tímto závěrem nesouhlasil, proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti (§ 7 odst. 5, věta druhá, s. ř. s.). Vysvětlil, že dle jeho názoru není rozhodnutí žalovaného rozhodnutím o správním vyhoštění, ale rozhodnutím o žádosti žalobce podle § 122 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Místní příslušnost krajského soudu je proto stanovena § 172 odst. 6, větou první, zákona o pobytu cizinců, a to podle místa pobytu žalobce, které bylo ke dni podání žaloby v Brně.

[4] Nejvyšší správní soud neshledal nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci důvodným.

[5] V soudním řízení správním je místní příslušnost obecně upravena v § 7 odst. 2 s. ř. s., dle kterého *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Zákon o pobytu cizinců obsahuje speciální úpravu místní příslušnosti v § 172 odst. 6. Toto ustanovení obsahuje výjimku z obecného pravidla uvedeného výše, a to ve své první a druhé větě, dle kterých *k řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost.*

[7] Dle věty třetí to nicméně *neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o správním deliktu.* Ustanovení § 172 odst. 6, věta třetí, zákona o pobytu cizinců tedy vylučuje užití zvláštního pravidla pro určení místní příslušnosti ve vybraných věcech, mimo jiné jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění.

[8] Současné (a pro projednávanou věc rozhodné) znění uvedeného ustanovení bylo do zákona o pobytu cizinců zavedeno zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. I důvodová zpráva k tomuto zákonu výslovně uvádí, že *„[c]ílem navržené změny je změnit místní příslušnost v řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí vydávanému podle zákona o pobytu cizinců. (...) Navrhovaná změna místní příslušnosti by měla eliminovat zatížení Městského soudu v Praze,“* současně však: *„[n]ávrh rovněž počítá s případy, které se budou řídit obecnou místní příslušností stanovenou soudním řádem správním.“* Zákonodárce tedy sledoval eliminaci zatížení Městského soudu v Praze, přesto v určitých případech preferoval obecnou místní příslušnost upravenou v s. ř. s.

pokračování

[9] Spornou otázkou tedy je, zda rozhodnutí o žádosti o vydání nového rozhodnutí ve věci zrušení platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění (respektive rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí, jímž bylo toto řízení zastaveno) je rozhodnutím o správním vyhoštění ve smyslu § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců.

[10] Podle § 122 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *policie vydá na žádost cizince, který se po nabytí právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění stal občanem jiného členského státu Evropské unie, nové rozhodnutí* [zde poznámka pod čarou odkazuje na § 101 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)], *kterým zruší rozhodnutí o správním vyhoštění, pokud nehrozí nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit veřejné zdraví. Obdobně policie postupuje v případě cizince, který se po pravomocném rozhodnutí o správním vyhoštění stal rodinným příslušníkem občana Evropské unie.*

[11] Z dikce tohoto ustanovení vyplývá, že rozhodnutí podle § 122 odst. 7 zákona o pobytu cizinců je novým rozhodnutím ve smyslu správního řádu. Jedná se tedy o nové posouzení pravomocně rozhodnuté věci za změněných výchozích podmínek, které zákon o pobytu cizinců konkrétně předvídá, nicméně o rozhodnutí v téže věci. Proto řízení o žádosti podle § 122 odst. 7 zákona o pobytu cizinců s „klasickým“ řízením o správním vyhoštění nepochybně úzce souvisí.

[12] Z těchto důvodů se určení místní příslušnosti soudu k řízení o žalobě proti rozhodnutí vydanému ve výše uvedeném řízení řídí stejnými pravidly jako v případě žaloby proti rozhodnutí o správním vyhoštění. K tomuto závěru ostatně Nejvyšší správní soud dospěl již v usnesení ze dne 19. 1. 2012, č. j. Nad 36/2011 – 17, nicméně je třeba podotknout, že za účinnosti předchozí právní úpravy, která nezakotvovala výjimku dle § 172 odst. 6, věty třetí, zákona o pobytu cizinců. Pro rozhodnutí nyní projednávané věci je tak místně příslušný soud určený podle § 7 odst. 2 s. ř. s.

[13] Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému rozhodl o nesouhlasu Městského soudu v Praze tak, že soudem místně příslušným k vyřízení věci je Městský soud v Praze (§ 7 odst. 5, věta druhá, s. ř. s.), neboť sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, se nachází v jeho obvodu (viz příloha č. 2, bod 1., ve spojení s přílohou č. 4, bodem 3., k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o otázce místní příslušnosti jsou soudy vázány (§ 7 odst. 5, věta třetí, s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. srpna 2015

JUDr. Radan Malík
předseda senátu